

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

ISSUE
№47

2ND INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE

**PROGRESSIVE
APPROACHES
IN SCIENCE
AND ENGINEERING**

NOVEMBER 26-28, 2025
COPENHAGEN, DENMARK

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

2nd International Scientific and Practical Conference
**«Progressive Approaches in Science and
Engineering»**

Collection of Scientific Papers

November 26-28, 2025
Copenhagen, Denmark

UDC 001(08)

Progressive Approaches in Science and Engineering: Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference. International Scientific Unity. November 26-28, 2025. Copenhagen, Denmark. 697 p.

ISBN 979-8-89704-979-0 (series)

DOI 10.70286/ISU-26.11.2025

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The collection of scientific papers presents the materials of the participants of the 2nd International Scientific and Practical Conference "Progressive Approaches in Science and Engineering" (November 26-28, 2025. Copenhagen, Denmark).

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-979-0

© Participants of the conference, 2025

© Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity", 2025
Official site: <https://isu-conference.com/>

Білик О.В., Куцик О.Г., Садварій С. ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЄКТНО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ.....	585
Білик О.В., Куцик О.Г., Кучерява А.В. ІНТЕГРОВАННИЙ КУРС «МИСТЕЦТВО» ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	589
Ihnatova O., Stupnytska R. HOW TO USE COMPLEX SENTENCES IN THE IELTS TEST: ENHANCING GRAMMATICAL RANGE FOR HIGHER BAND SCORES	593
Onyshchak H., Bilyk A. SEMANTIC PECULIARITIES OF THE WORDS DENOTING BEAUTY IN MODERN ENGLISH.....	595
Бахмацький А., Зотова-Садило О. ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА СЛОВОТВІРНІ МОДЕЛІ ТЕРМІНІВ В ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЦІ.....	598
Onyshchak H., Kovach A. THE ROLE OF CORPORA OF AUTHENTIC TEXTS IN TEACHING ENGLISH VOCABULARY TO HIGH SCHOOL STUDENTS.....	600
SECTION: PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES	
Джалилова Р.Г. РЕАГИРОВАНИЕ НА РИСКИ И ПОСЛЕДУЮЩИЙ ИХ МОНИТОРИНГ.....	603
SECTION: PHYSICAL EDUCATION AND SPORT	
Свірщук Н., Яворська М. ОТИМІЗАЦІЯ ФІЗИЧНОЇ ТА ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ЮНИХ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ НА ЕТАПІ ПОПЕРЕДНЬОЇ БАЗОВОЇ ПІДГОТОВКИ.....	609
SECTION: POLITICS AND SOCIOLOGY	
Шумбасов Т.О., Соколова Н.Д. ПРИЧИНИ ТА СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ПРАВорадикальних рухів у Європі в післявоєнний період (на прикладі Італії, Франції, Німеччини, України)	613

SECTION: POLITICS AND SOCIOLOGY

ПРИЧИНИ ТА СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ПРАВорадикальних рухів у Європі в Післявоєнний період (на прикладі Італії, Франції, Німеччини, України)

Шумбасов Тимофій Олександрович

здобувач вищої освіти

Соколова Наталія Дмитрівна

к.і.н., доцент

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Історичні витоки сучасних праворадикальних рухів у Європі охоплюють декілька хвиль, кожна з яких залишила помітний відбиток на їхній структурі, риториці та стратегіях. Після Другої світової війни радикальні праві ідеології були формально делегітимізовані, однак вони не зникли, а трансформувалися у вигляді неофашистських груп, націонал-революційних клубів та субкультурних об'єднань молоді. У країнах Західної Європи, особливо Італії та Франції, ці рухи змогли зберегти своє ідеологічне ядро під виглядом «культурних організацій», що дозволяло їм легально функціонувати та взаємодіяти із новими поколіннями.

Впродовж 1970–1980-х років, у Західній Європі спостерігався процес поступової політизації питань міграції, який заклав основу для більш активної радикалізації. Економічні кризи, що зачепили Європу після нафтових шоків, поглибили відчуття соціальної невпевненості. У цей час у суспільному дискурсі вперше з'являються концепти «надмірної імміграції», «культурної несумісності» та «кризи національної ідентичності». Радикальні праві рухи почали будувати свої наративи саме на цих страхах, поступово замінюючи відверту расистську чи фашистську риторику на більш завуальовані заяви про «захист культури», «етнокультурну рівновагу» або «етно-плюралізм».

У Франції цей процес був особливо інтенсивним через колоніальне минуле. Міграція з Алжиру, Марокко та Тунісу породжувала культурні напруження, які посилювалися урбанізаційними проблемами. Формування великих передмість, внутрішня сегрегація та нерівний доступ до освіти створили соціальні умови, у яких радикальні рухи могли інтерпретувати економічні виклики як культурні. Цей дискурс згодом був розвинений у риторику про «кризу інтеграції», яку активно використовували французькі праворадикальні організації. У 1990-х—2000-х роках ця риторика стала частиною загальнонаціональних політичних кампаній.

Своєрідний шлях розвитку спостерігається в Італії, де історична пам'ять про фашизм не була повністю витіснена з політичної культури. У післявоєнний період тут продовжували існувати легальні партії, що мали ідеологічну

спорідненість з фашистським рухом. Ця тяглість створила особливий «місток» між фашистським минулим і сучасними праворадикальними угрупованнями. Поява «CasaPound Italia» та «Forza Nuova» не була випадковою — вона є логічним продовженням історичної традиції, здатної адаптуватися до нових умов. Імміграція у сучасній Італії стала тим фактором, який дозволив цим рухам реполітизувати історичну пам'ять і поєднати її з актуальними соціальними проблемами.

У Німеччині формування праворадикальних рухів має іншу специфіку через наявність сильної нормативної заборони на будь-які форми нацизму. Саме тому німецькі радикальні середовища тривалий час функціонували у підпіллі або існували у вигляді «камершафтів» — автономних, слабо формалізованих груп, які використовували мережеву структуру, що ускладнювала їх переслідування. Німецький приклад демонструє, що радикалізація може набувати тих форм, які дозволяють обходити законодавчі обмеження, а міграційна криза 2015 року стала точкою, у якій ці приховані структури змогли вийти на поверхню. Вони активно трансформували суспільне занепокоєння щодо напливу біженців у політичну мобілізацію.

Усі ці європейські контексти об'єднує одна закономірність: радикальні праві рухи використовують міграцію не лише як політичну тему, а як символічний образ загрози. Саме ця символічність дає можливість перетворювати соціальні тривоги на політичні дії та залучати нових прихильників. У цьому сенсі імміграція стала «універсальним пояснювальним механізмом», який використовується для інтерпретації будь-яких криз — економічних, культурних або безпекових.

Українська ситуація принципово відрізняється. Радикальні рухи в Україні формувалися не в контексті міграції, а в умовах пострадянської кризи державності, невизначеності національного проекту та військової агресії. У 1990-х роках український радикалізм мав переважно культурно-націоналістичний характер і не був масовим. Зламним моментом стала Революція Гідності та початок війни на Донбасі. Саме тоді українські радикальні організації отримали іншу функцію — оборонну. У цій логіці не може існувати «класичного» європейського антиіммігрантського радикалізму, адже головним джерелом загроз в українській свідомості є зовнішня агресія, а не внутрішня демографічна зміна.

Організація «Патріот України» чітко вписується у цей національний контекст. Вона виникла як молодіжний націоналістичний рух у період, коли українська держава лише формувала власні інститути. Її діяльність була спрямована не на реагування імміграційних процесів, а на зміцнення оборонної готовності, фізичного виховання молоді й формування дисципліни у середовищі, яке не довіряло державним структурам. Після 2014 року ця організація не лише змінила свою роль — її активісти увійшли до числа добровольчих батальйонів, які фактично стали частиною національного спротиву. Це повністю відрізняє український випадок від європейського, де праворадикальні рухи часто позиціонують себе у протистоянні з державою.

Історичні передумови радикалізації в Україні й на Заході мають різну природу. Якщо для Італії, Франції та Німеччини визначальними факторами були міграція, культурна поляризація та економічна конкуренція, то для України — це війна, боротьба за державність і реакція на зовнішню загрозу. У цьому сенсі радикальні рухи в Україні виконують ті функції, які у європейських умовах виконує держава: мобілізація, самооборона, формування нової політичної ідентичності.

Список використаних джерел

1. Андрищенко Е. Українські праворадикальні організації у контексті суспільнополітичних процесів (кінець 1980-х–2015 рр.): автореф. дис.канд. іст. наук: 07.00.01. Запоріжжя, 2015. – 20 с.
2. Заславська О.О., Посвістак О.А., Налімова В.В. Вплив діяльності популістських політичних партій на демократію в ХХ – ХХІ ст. // Вісник НТУУ «КПІ» Політологія. Соціологія. Право. – 2022. – № 1 (53). – С. 65-72.
3. Звоздецька О., Лучик О. Особливості проявів правого екстремізму та тероризму в європейському інформаційному просторі // Історико-політичні проблеми сучасного світу. – 2024. – Т. 49. – С. 186-201.

МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ЦИФРОВОЇ МОДЕЛІ ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ВПО: НА ПРИКЛАДІ ПРОЄКТУ «МІЙ ШЛЯХ ВПО»

Тарануха Тетяна Петрівна

здобувачка вищої освіти магістерського рівня

Спеціальність 232 Соціальне забезпечення

Черкаський державний технологічний університет, Україна

Анотація. У статті представлено методологічне обґрунтування та розробку авторської цифрової моделі персоналізації соціальних послуг для внутрішньо переміщених осіб (ВПО) в Україні. Дослідження базується на необхідності переходу від універсальних програм підтримки до проактивного кейс-менеджменту, орієнтованого на індивідуальні потреби. Ключовим результатом є детальна логічна архітектура моделі, втілена у концепції соціального проєкту «Мій Шлях ВПО». Обґрунтовано принципи функціонування системи, що використовує алгоритми для формування індивідуальних траєкторій допомоги на основі динамічної оцінки вразливості. Надано концептуальне підтвердження доцільності застосування цієї моделі як основи для вдосконалення методик надання адресної соціальної допомоги.

Ключові слова: цифрова модель, персоналізація, внутрішньо переміщені особи (ВПО), динамічна оцінка вразливості, моделювання, «Мій Шлях ВПО», соціальне забезпечення.